

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 125 [2697].

ЧЕТВЕР,

18

ЖОВТНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

Контрольний екземпляр

Трудаці Радянського Союзу! Боріться за виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС, прагніть повністю реалізувати можливості розвинутого соціалізму!

(Із Закликів ЦК КПРС до 62-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ПЕРША КОЛОНКА

УЧИТЕЛЬ ФІЗКУЛЬТУРИ

Від нього залежить багато. Вчитель фізкультури приходить на урок і ставить собі за мету — сьогодні його вихованці мають зробити ще один крок уперед на шляху до здобуття високого фізичного гарту. Більше того, вчитель фізкультури бачить перспективу, він уявляє свого вихованця застра... А все починається з уроку.

Під час республіканського фіналу «Зірниць» успішно виступали учні Солтутівської середньої школи Гайворонського району. Вони продемонстрували високий фізичний гарт у легкоатлетичних секторах, впевнено виконували вправи з багатоборства ГПО. Коли Іван Яровий кинув тенісний м'яч на 30-метрову відмітку, його спитали: — Який твій улюблений предмет? — Фізкультура.

І хлопчик з гордістю назвав ім'я свого учителя фізкультури О. Я. Моронделя, з яким школярі зустрічаються не тільки під час уроків. З ним вони в туристських походах, з ним були в піонерському таборі. Це заслуга його, вчителя, що найулюбленішою грою для школярів стали «Старти надій», у якій беруть участь усі учні школи. Навіть улітку не було канікул для тих, хто готувався до майбутніх стартів. О. Я. Морондель учив своїх вихованців плаванню, індивідуально працював з найбільш перспективними спортсменами, з початківцями. Перед тим, хто минулого року здобув перемогу на республіканських фіналах «Стартів надій», ставив завдання зробити все можливе, щоб увійти до складу збірних району, щоб узяти участь в обласних змаганнях.

Був торік у Світловодській середній школі № 3 5-й «Б» клас — клас спортивний. Тут усі учні — спортсмени-розрядники. І це не тільки тому, що вони відвідували секцію з плавання в місцевому Палаці спорту. Перший гарт вони здобули на уроках фізкультури.

Завітайте вранці в Соснівську середню школу Кіровоградського району. Завдяки до початку уроків на малому стадіоні, який школярі називають своїм олімпійським містечком, ви зустрінете вчителя фізкультури В. А. Нечипуренку. А з ним 25—30 легкоатлетів, гімнастів. Це — кращі спортсмени Соснівки, лядо збірної команди школи. Це — перші помічники вчителя, громадські інструктори, тренери-початківці. Вони допомагають В. А. Нечипуренку проводити «Веселі старти», «Старти надій», старти вихідного дня. Завдяки до початку навчального року Василь Андрійович, крім обов'язкової програми, планував: «Провести змагання на призи героїв-земляків; улаштувати матчову зустріч легкоатлетів і гімнастів школи зі спортсменами Кіровограда; запросити учнів молодших класів на змагання «Олімпійські сходинки». Буде тут «День стрибунів», «День металініка», турнір юних стрільців. Буде цікавий тематичний спортивний вечір «Візьми приклад в олімпійців!», на який учитель хоче запросити учасників фінальних стартів VII Спартакіади УРСР. У вихідні дні В. А. Нечипуренко збирає своїх учнів і їде з ними в Кіровоград, щоб побувати на обласних змаганнях, щоб його вихованці побачили провідних спортсменів Кіровоградщини і перейняли їхній «почерк».

Сам Нечипуренко — спортсмен-розрядник, учасник багатьох обласних і республіканських турнірів з багатоборства ГПО, зі спортивної гімнастики, легкої атлетики. Тож його приклад і наслідують багато школярів Соснівки.

Звідси й успіх. Бо тільки той педагог, який працює творчо, ініціативно, з великим ентузіазмом, може розраховувати на те, що мети буде досягнуто. Урок фізкультури, проведений не за стандартом, а за заздалегідь розробленим цікавим сценарієм, запам'ятається надовго і принесе користь. Позапланована робота з юними фізкультурниками, міцневий результат якої вчитель бачить за місяць наперед, за рік наперед, — теж складова частина успіху.

Отже і хочеться ще раз підкреслити, що саме від учителя фізкультури, який працює з науковим підходом до справи, переймаючи досвід правофлангових, залежить сходження його вихованців. А вони мають піти в життя ідейно, морально і фізично загартованими, готовими до трудових звершень, до захисту рідної Вітчизни.

Юнаки та дівчата області почали підготовку до республіканського комсомольського суботника, присвяченого 61-й річниці ВЛКСМ.

ГОТУЮТЬСЯ ЗАГОНИ

Безумовно, найвища трудова напруга буде в цехах нашого цукрозаводу, на кагетному полі, де буртуються буряки, що надходять з колгоспних плантацій. А наші провідні спортсмени, значківці ГПО в міському парку культури і відпочинку, на стадіоні «Цукровик» впорядковують тимуть, алеї, сектори, дитячі майданчики. За попередніми даними, тут під час суботника працюватиме більше 200 чоловік молоді. Прийдуть наші комсомольці і в підшефну середню школу № 1. Разом з учнями в пришкольньому сквері посадять дерева, обладнають спортивні майданчики.

Цього ж дня, справившись з визначенням обсягом робіт, учасники суботника підключаються до масових спортивних поєдинків, присвячених дню народження Ленінського комсомолу. Очолить загін фізкультурників кандидат у майстри спорту з легкої атлетики, чемпіон країни з кросового бігу серед сільських спортсменів С. Файок.

За прикладом цукровиків на впорядкуванні спортивних комплексів працюватимуть молоді хлібороби колгоспів імені Фрун-

зе, імені Шевченка, імені Щорса. Юнаки та дівчата зроблять усе належне, щоб створити найкращі умови для занять фізкультурою і спортом.

І. ТЕТЕВА,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
м. Ульяновка.

СУБОТНИКУ— УДАРНУ ПРАЦЮ

Трудовим святом стане комсомольський суботник, присвячений 61-й річниці ВЛКСМ, для комсомольців Ленінського району обласного центру. 27 жовтня юнаки і дівчата Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна та кооперативного технікуму працюватимуть на спорудженні обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської. Учні медучилища і будівельного технікуму трудитимуться на спорудженні обласного Будинку дитини.

Виконуючи рішення бюро міському ЛКСМУ про шестфею комсомолу міста над спортивними спорудами, молодь заводу дозування автоматів, шпалотно-вірвовочної фабрики й учні багатьох шкіл займатимуться реконструкцією пришкольніх спортивних майданчиків.

Т. ЛЕБЕДЬОВА,
перший секретар
Ленінського райкому ЛКСМУ.

Тваринництву—повсякденну увагу

Позавчора в Будинку культури сільськогосподарської дослідної станції відбулась обласна нарада по тваринництву, яка розглянула питання «Про підсумки роботи тваринників області за дев'ять місяців і завдання по організованому проведеному змінні худоби». В ній взяли участь перші секретарі міськомів і райкомів партії, голови райвиконкомів, начальники районних управлінь сільського господарства, передовики ферм, спеціалісти і керівники господарств, сільгосптехніки, міжгосподарських підприємств.

Нараду відкрив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак. З доповіддю на ній виступив голова виконкому обласної Ради народних депутатів Д. П. Максименко.

Доповідач, зокрема, відзначив, що трудаці Кіровоградщини багато зусиль докладають до того, щоб

виконати завдання десятої п'ятирічки. І в цей доробок значну частку праці вносить працівники молочнотоварних ферм, відгодівельних комплексів, птахофабрик.

Однак у тваринництві ще помітні істотні недоліки. Загальний рівень розвитку цієї галузі не відповідає вимогам лплевому (1978 року) Пленуму ЦК КПРС.

Поруч з аналізом стану справ у тваринництві доповідь виклав основні завдання, на яких треба негайно зосередити увагу. Це забезпечення громадській худобі теплої й ситної зимівлі, посилення організаторської ролі керівників середньої ланки безпосередньо на виробництві, поліпшення умов праці й відпочинку трудівників ферм.

На нараді виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

І. НАЗАРЯТИЙ.

Депутат Верховної Ради СРСР, доярка колгоспу імені Шевченка Голованієвського району Любов Лівишук зобов'язалася в 1979 році надати від кожної корови своєї групи 3000 кілограмів молока. Цей рубіж вона пододала до другої річниці нової Конституції СРСР.

ВСЕ ЗВАЖЕНО, ПІДРАХОВАНО

особисту п'ятирічку. Я вже підрахувала.

КОР.: Завдяки чому продуктивність корів у групі значно зросла порівняно з минулої роком?

ЛЮБА: Перш за все тому, що це другий лактаційний період. Торік я добре розділа своїх первісток, отож нині молоковіддача зросла. Потім — у нашому господарстві поновому вирішили питання з кормовим клином — помітно розширили посіви високопоживних багаторічних трав. Ось і тепер, серед осені, ми кладемо в годівниці зелену соковиту люцерну. На зиму є ядсталь силосу, сінажу, грубих кормів. Даємо також по 200 грамів концентратів на надосний кілограм молока.

Дбаємо про добру годівлю стада і ми, доярки, дбають і кормовози. Зокрема, Петро Доброволь-

ський та Семен Яровий. Завжди все доставляють вчасно і в потрібній кількості.

КОР.: Як у вас плани на наступний рік?

ЛЮБА: Сподіваюся, що в третій лактаційний період, як і належить, продуктивність корів зросте ще більше. А коли ще й кормів буде вдосталь, то планую мати за рік не менше 4000 кілограмів молока від корови. І дуже хочеться наздогнати старших подруг Валентину Параконько та Людмилу Шитову — у них виробничі показники вищі.

Власне, відзначити за вершальний рік десятої п'ятирічки високими показниками у праці планую не тільки я, а й мої обидві сильні суперниці по змаганню — Катерина Лівишук і Марія Черевична... Словом, усі працівники ферми.

«Сьогодні, як і завжди, необхідно настроятись на ударну працю». Так перед початком кожної зміни вирішує шліфування ців Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Поліна ГРЕЧКО.

Вона завжди в числі тих, хто підтримує цінні почини та ініціативи. В ці дні шліфування гідно несе вахту на честь 62-ї річниці Великої Жовтня. Змінні завдання виконує на 130—135 процентів. Працює за методом багатосерійного обслуговування.

Фото В. ГРИБА.

Підсумки жнивної вахти

НИНІШНЬОГО РОКУ ОБКОМ КОМСОМУ ОГОЛОСИВ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД НА КРАЩІ ПОСТАНОВКУ РОБОТИ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПО ЗАЛУЧЕННЮ МОЛОДІ ДО ВИРОБЩУВАННЯ І ЗБИРАННЯ ВРОЖАЮ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР.

ПІДБИТО ПІДСУМКИ ЦЬОГО ОГЛЯДУ. ПЕРЕМОЖЦЯМИ ОГЛЯДУ СТАЛИ:

СЕРЕД РАЙОННИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ:

Ульяновська районна комсомольська організація — перше місце. Юнаки та дівчата району зібрали зернові культури на площі 7433 гектари і намолили 223 000 центнерів хліба. У жниввах взяли участь 13 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 25 комбайнових, 12 сімейних, 11 жаткових, 52 автомобільних, 37 тракторних екіпажів.

(Закінчення на 2-й стор.)

Підсумки жнивної вахти

[Закінчення. Поч. на 1-й стор.]

Бобринецького району комсомольська організація — друге місце. На рахунок молодих хліборобів — 191 313 центнерів хліба, зібраного з площі 5907 гектарів. Тут потрудилися: комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін, 25 комбайнових, 7 жаткових, 144 автомобільних, 64 тракторних екіпажів (серед них — 4 сімейних).

Новоукраїнська районна комсомольська організація — третє місце. На 5907 гектарах посівів зібрано 180 741 центнер хліба. У жниввах взяли участь 8 збирально-транспортних загонів, 36 комбайнових, 7 жаткових, 246 автомобільних та 170 тракторних екіпажів.

СЕРЕД ПЕРВИННИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ:

комсомольська організація колгоспу імені Горького Ульянівського району (секретар комітету комсомолу Андрій Драчук) — перше місце. Молодь господарства збрала хліб на 990 гектарах і намолотила 33 660 центнерів зерна. У роботах взяли участь комсомольсько-молодіжних екіпажів — 6 комбайнових, 2 жаткових, 5 автомобільних та 4 тракторних;

комсомольська організація колгоспу «Росія» Новоукраїнського району (секретар комітету комсомолу Ніна Ожогова) — друге місце. Тут 4 комбайнових, 2 жаткових, 12 автомобільних та 26 тракторних комсомольсько-молодіжних екіпажів з 1005 гектарів збрали 31 820 центнерів хліба;

комсомольська організація колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району (секретар комітету комсомолу Юрій Джевага) — третє місце. З 870 гектарів 5 комбайнових, 12 автомобільних та 7 тракторних комсомольсько-молодіжних екіпажів збрали 30 450 центнерів хліба

СЕРЕД КОМБАЙНОВИХ ЕКІПАЖІВ МАШИН СК-6:

комбайновий екіпаж колгоспу «П'ятихатський» Петрівського району (комбайнер Андрій Трюхан, помічник Володимир Жих), який з площі 391 гектар зібрав 16 120 центнерів зерна, — перше місце; екіпаж колгоспу імені Фрунзе Доліньського району (комбайнер Валерій Глушенко, помічник Микола Оводенко), який намолотив 11 100 центнерів хліба з 368 гектарів, — друге місце;

екіпаж колгоспу імені Ульянова Новоукраїнського району (комбайнер Григорій Мачелюк, помічник Григорій Бобир), який зібрав урожай на 325 гектарах, видав з бункера 10 061 центнер зерна, — третє місце.

СЕРЕД КОМБАЙНОВИХ ЕКІПАЖІВ МАШИН СК-5:

екіпаж колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району (комбайнер Володимир Лубенець, помічник Віктор Лубенець) — перше місце. На його рахунок 10 296 центнерів хліба, намолоченого з 344 гектарів;

екіпаж колгоспу «Дніпро» Світловодського району (комбайнер Анатолій Колотиніт, помічник Микола Булаєнко) — друге місце. 9668 центнерів зерна намолотили він з площі 330 гектарів;

екіпаж колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Петрівського району (комбайнер Олександр Дубенчук, помічник Микола Лапа) — третє місце. Ним зібрано зернові на 238 гектарах, відправлено на тік 8578 центнерів збіжжя.

СЕРЕД КОМБАЙНОВИХ ЕКІПАЖІВ МАШИН СК-4:

екіпаж колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району (комбайнер Володимир Левченко, помічник Володимир Лісничий) — перше місце. Він намолотив з площі 231 гектар 6516 центнерів зерна;

екіпаж колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району (комбайнер Олександр Стещенко, помічник Леонід Лаврученко) — друге місце. Трудовий доробок жнивварів — 5048 центнерів хліба з 268-гектарної площі;

екіпаж колгоспу імені Жданова Кіровоградського району (комбайнер Володимир Мацела, помічник Володимир Костін) — третє місце. Екіпаж намолотив 5154 центнери зерна з площі 220 гектарів.

СЕРЕД ЖАТКАРІВ МАШИН ЖВН-6:

Валерій Корявін з колгоспу імені Фрунзе Деліньського району, який скошив рані зернові на площі 519 гектарів — перше місце;

Володимир Ільченко з колгоспу імені Котовського Світловодського району — друге місце. Він скошив хліб на 246 гектарах;

Микола Смирнов з колгоспу «Дружба» Вільшанського району, який поклав хліб у валки на 174 гектарах, — третє місце.

СЕРЕД ЖАТКАРІВ МАШИН ЖРС-4,9:

Анатолій Береговий з колгоспу імені Компаніївського Новомиргородського району, який скошив зернові на звал на 270 гектарах, — перше місце;

Мирон Кабута з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району — друге місце. На його рахунок 230 гектарів скошеного хліба;

Віктор Касперський з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району, який поклав хліб у валки на 230 гектарах, — третє місце.

СЕРЕД ВОДІВ АВТОМАШИН:

Анатолій Заєць зі Знаменського автогосподарства підприємства № 10036, який перевіз автомашинною ЗІЛ-130 935 тонн зерна і виробив 33 050 тонна-кілометрів, — перше місце;

Петро Павлюк з колгоспу «Росія» Петрівського району, на рахунок якого 1017 тонн перевезеного зерна, 20 346 тонна-кілометрів, вироблених машинною ГАЗ 53, — друге місце;

Микола Аршинник з колгоспу імені Сасрдова Олександрівського району, який перевіз 408 тонн хліба, виробивши 18 768 тонна-кілометрів, — третє місце.

* * *

Бюро обкому комсомолу ухвалило нагородити переможців огляду туристських путівок по містах Радянського Союзу. За ними молоді гвардійці жнив-79 вирушають у подорож у складі пасажирів турпоїзда — переможців обласного соціалістичного змагання.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Легкі крутосходи?

На звітно-виборних зборах первинної комсомольської організації Ленінського райхарчотргу міста Кіровограда звітна доповідь і виступи рясніли промовистими цифрами і фактами: доробок 177 членів ВЛКСМ за звітний період — вагомий. Будні молодих тут були наповнені цікавими творчими задумами і трудовими успіхами. Скажімо, план роздрібного товарообороту за дев'ять місяців цього року виконаний на 100,3 процента (значна частка роботи в цьому молодих працівників прилавка). Комсомольці і неспілкувалися брали активну участь у Всесоюзному ленінському заліку «Рішення ХХV з'їзду КПРС — в житті», виконуючи особисті комплексні плани: «Вчити-ся комунізму — будувати комунізм». Спільний гастроном № 1 виступили з ініціативою, яку підхопили колективи Ленінського райхарчотргу, — на честь ХХVІ з'їзду КПРС включитися в змагання за перетворення магазину в підприємство високої культури обслуговування; сьогодні молоді продавці працюють саме під цим девізом.

Молодь торгу підвищує свій загальноосвітній і професійний рівень: 40 чоловік навчається в інститутах, технікумах і вечірніх загальноосвітніх школах.

Проте деякі сходинки на висхідній комсомольської роботи здалися занадто легкими окремим ватажкам комсомольської організації райхарчотргу. Настільки легкими, що вони не заохотили навіть помічати їх. Комітет комсомолу ще не домігся активної участі всіх 13 комсомольських організацій магазину у виконанні соціалістичних зобов'язань. Внаслідок цього колективи магазинів №№ 1, 10, 27, 88, 56, 113 і 127, де секретарями комсомольських організацій Л. Гребенчук, Н. Геліхова, М. Винниченко, Л. Кравець, Л. Бойко, Л. Боровик, не виконали дев'ятимісячного плану товарообороту. А в комсомольських організаціях магазинів №№ 1, 56, 69, 87, 127 допускалися порушення правил радянської торгівлі.

Недостатньо координував свою роботу з діяльністю групи народного контролю штаб «Комсомольського прожектора». Рідко проводив рейди-перевірки дотримання асортиментного мінімуму, культури торгівлі і вишукування резервів для поліпшення обслуговування населення.

Отже, новому комітету комсомолу вже з перших днів роботи треба з усією серйозністю поставитися до усунення згаданих недоліків. З метою підвищення активності комсомольців у виробничому і громадському житті колективу потрібно вдосконалити організацію проведення Всесоюзного ленінського заліку «Рішення ХХV з'їзду КПРС — в житті», а також виконання особистих комплексних планів «Учимося комунізму — будемо комуністами».

В. ДОБРОБАТЬКО,
інструктор обкому
ЛКСМУ.

ВСЕСОЮЗНА НАРАДА ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Питання, які випливають з постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», обговорюють учасники Всесоюзної наради ідеологічних працівників. Вона відкрилась 16 жовтня в Москві, у Великому Кремльському палаці.

Тривалими оплесками зустріли присутні товариші В. В. Гришина, А. П. Кириленко, М. А. Суслова, К. У. Черненко, П. Н. Демічева, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломенцева, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Зимяніна, М. С. Горбачова.

З доповіддю «Справа всієї партії» виступив член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС М. А. Суслов. (ТАРС).

ОБГОВОРЮЄМО ЛИСТ Г. РАКУЛ «ПИШАЮСЯ СИНОМ-ШАХТАРЕМ»

У ПРАЦІ—РАДІСТЬ

Прочитала лист Галини Миколаївни Ракул і подумала про своїх вихованців. Якими вони будуть, коли виростуть? Чи порадують батьків, учителів своїм трудом? Чи стануть справжніми людьми?

Нині я твердо переконана, що праця, навіть найважча, вони не бояться. Моїм словам є підтвердження. Розповідь про шкільну тваринницьку ферму. І поки що вона у нас невелика: п'ять корів, п'ять телят, 30 свиней, кілька кліток з кролями. Але роботи вистачає. І одного бажання працювати тут замало. Потрібна людина до тварин, необхідний хоч мінімум спеціальних знань. Діти одержали вдома від батьків, у школі і в сільській фермі. Є вже серед юних тваринників доярки, свинарки, кормачі...

Два роки тому, коли приміщення ферми були збудовані (до речі, споруджували їх старшокласники під керівництвом директора школи Петра Миколайовича Федоренка та вчителів Станіслава Степановича Цибенка і Федора Дмитровича Коновальчука), дехто тривожився: чи впрацюють учні з таким господарством? А що, як їм не сподобається ферма? Та діти полюбили тварин, і праця біля них стала улюбленою справою. Дуже часто прибігають до мене наймолодші учні і

наперебій починають: — Тамаро Миколаїно, сьогодні я Лиску і Красу годував! Вони вже знають мене і чекають, коли витягну з кишені якогось гостинця.

— А я теляткам води принесла і слідувала за ними, як вони п'ють...

Десятикласниця Люда Горбенко, Валя Фіалко, Олена Бубнова, Люда Вергун майже щодня допомагають дояркам місцевих господарств «Україна». І знання, набуті на колгоспній фермі, знадобилися їм на шкільному господарстві.

Праця згуртовує колектив, робить його дружним, монолітним. Переконувалася в цьому, спостерігаючи за своїми вихованцями. І вчитися стали краще, і поведінка не викликає нарікань. Навіть «хронічні» бешкетники вгамувалися.

Виростуть школярі, кожен вибере свою власну стежину. Не всі, звичайно, стануть доярками, свинарками, зоотехніками. Та вірю, що мої працюючі учні виростуть гордістю і радістю батьків, учителями. Хочу, щоб ними пишалися так, як Галина Миколаївна Ракул — своїм сином-шахтарем.

Т. МЕЛЬНИК,
старша піонервожата,
Шкільської десятирічки
Компаніївського району.

...ПЕРЕРОСТАЄ У КРАСУ

Працьовиті людські руки... Вони несуть щастя планеті. Їм завдячуємо ми невинним рухом рідної Вітчизни у комуністичне майбуття...

Переді мною Ваш лист, шановна Галино Миколаїно. Рядки його сповнені глибокої материнської любові. І світлої радості за красу і творчість у праці. Ви цінуєте її, працю, як найдорожчий скарб, і, певне, саме вона зробила Вас щасливою. Виростили Ви троє дітей — чесних, щирих, а свою невичерпну любов до праці влили в дитячі серця разом з колосковою піснею.

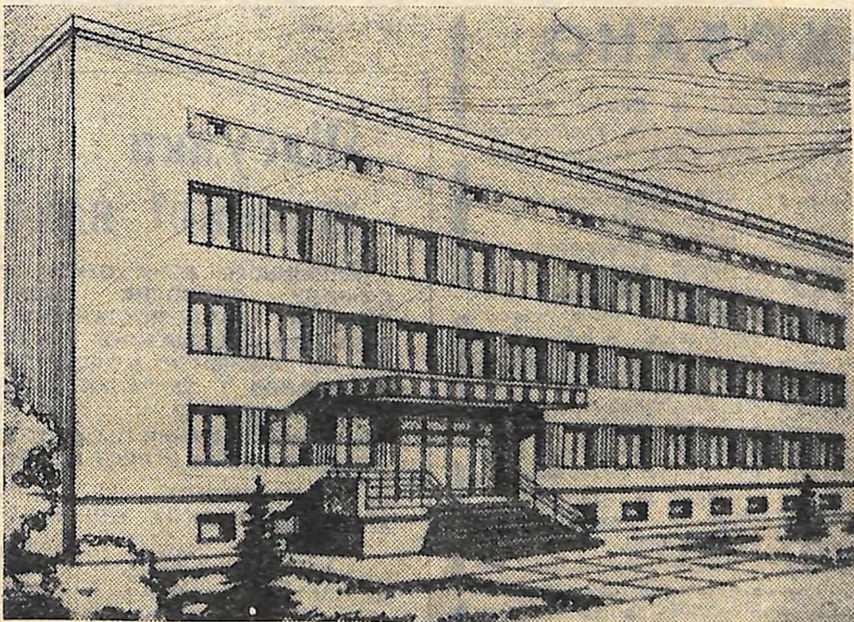
Кожна мати мріє бачити свою дитину щасливою. Але, на жаль, уявлення щастя іноді буває занадто егоїстичним. Юні син чи донька тягнуться до техніки, до колосного поля. І іноді стикаються з міркуваннями на зразок: «Як у наш час та без вищій освіти!» Так, наш час цього потребує. Але освіти не заради диплома. Тільки з мрією до людини приходить щастя. Ваш Василь не шукав легкого шляху, він, не вагаючись, ішов до своєї мети. Робота до душі — це багато значить. Хлопець добуває вугілля на шахтах Донбасу, при-

множуючи багатство і міць рідного краю. Приємно чути, що Василь і Ви, засуджуєте тих, хто при перших невдачах — за валізу й додому. Легко нічого не буває.

Раніше силу оспівували в народних думах та піснях. Сила радянського трудівника — в його любові до праці, до землі, до заводу, до шахти. Василеві робота прийшла до душі, він ні перед чим не спав. Він гарно працює тому, що так зелить його совість, його серце, його комсомольський квиток.

Добре сказав поет: «Труд переростає у красу». А привчати до нього треба змалку. Щоб полисти грядку чи посадити деревце, було для малюка великою радістю. І не варто відкладати цього на майбутнє: мовляв, виросте — наробиться. Любов до праці повинна бути тривалою і всеосяжною. Тоді наше суспільство позбудеться нероб, і тих, хто скуштувавши перших труднощів, іде шукати легкого хліба.

За дорученням 32 групи українського відділення філологічного факультету КДПІ студента ІІІ курсу
В. СТОПЧАК.

По вулиці Володарського в Кіровограді споруджується обласна стоматологічна поліклініка. Тут працюватимуть 40 лікарів. Проектом передбачені лікувальні кабінети, операційні, зуботехнічна лабораторія тощо.
На малюнку архітектора А. СИДОРЕНКА — загальний вигляд будинку стоматологічної поліклініки.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

(Продовження. Поч.
у «Молодому комунарі»
за 11, 16 жовтня ц. р.)

3. БІЛЕЦЬКІВСЬКІ
ВЕЧОРНИЦІ

Івана Лагна, як і Федосія Матюшенка, командировав на залізницю підпільний комітет «Набату». З посвідченням пов'язаною Іван почувався апевнею і незалежно. А при потребі клявся і божився так щиро серцем, ляскав себе долонями по колінах з таким обуренням, що незмінний черговий по станції — білий німець, дивлячись на оті бурхливі вибливи почуттів, тільки поблажливо усміхався.

— Гут, Іоганн, гут, — і плескав Івана по плечу.

— Якийсь до станції підійшов товариш, набитий молотом, мобілізований в Німеччину. Чулися прокляття і крики. Прямо на Івана вдарив вагонів важ-

ко, бач, життя тане настало, Не можу більше я мовчати. Там неньку німці розстріляли, Лишилось п'ятеро хлоп'ят, Дівчаток звірі пов'язали і роблять з ними, що хотять. Там батька з сином у гестапо Волочать не люди страшні, Вдовину хату підпалили, Палають дітки у вогні. Живий той син, ти чуєш, Лідо, Він умирав і воскресав, Плював гестапівцям у вічі, «Набату» руки простягає! Тож хай гуде «Набат» не втомно За батька, матір, За свіжі рани за дітей, Батьківщини, За всіх нескорених людей. Бо не померли син і з батьком, Живі Москва і Ленінград. Живий, навіки немирний Комуністичний наш «Набат». Витер спитіле чоло і, че-

сая від мене. Що ж, давай тан і далі. Він з хвилину постояв і круто повернувся до хати. — Замди! — зашаріло кругле обличчя молодшого брата. — А на тебе можна покластися? — От-такої! — отетерів Іван. — Звісно, не можна. Я ж не твій брат, а якийсь поліцай-останній... — Бачиш, це таке діло, що брат не брат, і сват не сват, — суворо мовив Василь, — ти краще снажи язика за зубами тримати зумієш? — Зумію, — проймаючись урочистістю моменту, сказав Іван. — Ну то слухай, що я тобі зараз казатиму. Пам'ятаєш, як мене взяла поліція, а я втік з дороги? — Ну? — Забилися ми тоді в Знаменку з одним хлопцем до бабусі. Пересиділи кілька днів і пішаків — на Білецьківку. Більше місяця ховалися в озерах та болотах. Одного разу й наткнулися в плавнях на Уся Василя і Кравченка Івана. Ми спершу ні в сих, ні в тих, а тоді призналися — втекли з дороги, переховуємось, щоб не забрали внаслідок. Погрожували вони з нами, Ус і каже: «Чинітьте, хлоп'ята, прямо на Кременчук, на

ОЗБРОЄНІ
ВОЛОДИМИР
БАЗИЛЕВСЬКИЙ
ПЛАВНІ

но бігла немолода жінка. — Ви нуди? — зупинив її Лагно. — Сюди близько не дозволяється. Стріляйте.

— Ой, краще б вони мене застрелили, синку, — так і залилася слізьми жінка.

— Що сталося? — Дочку мою одиничну забрали окаяни. Вже ж я їх просила, молила — не допомогло...

— Їх попросишся, — поспішав Іван. — Недарма мовиться: як воєна просить, краще його зразу вбити.

На дверях одного з вагонів рошма ледве трималася. Зухвало думка пришила Іванові в голову. Він швидко вперся до вагону і потягнув за двері. І водночас надією вступилися десятки дівочих поглядів.

— Слухайте мене, діччата, — сказав Іван. — Десерти хай будуть причинені для гонимих. Коли поїзд стиснутий хід, спробуйте вистрибувати. Та не зовсім, поки німці не помітять, що вагон не забитий...

— Яка це станція? — Ірюків... — Довго ми тут стояли-мемо?

Не встиг відповісти, як поїзд рушив. — Дівчата, не дрейф! — крикнув Іван і скочив униз.

Попливали вагони, зацокотіли, набираючи швидкості, колеса.

Якийсь час Іван дивився услід поїзду, а тоді люто сплюнуло, що завжди було в нього ознакою великої душевної схильності.

Того дня він сипав пісок у бунси і штрикав швайкою в гуму рукави з особливою злістю. В кінці зміни йому пощастило переплутати маршрутні листи аж на двох ешелонах. Але навіть це не принесло полегкості.

Додому він добрався з Матюшенком. Не раз у парі з Федосієм розохлювали німецькі гармати, вливали в дула розчин вапна, обридали телефонні дроти на перегоні Бурти — Кююків.

— Ти, Федосію, — сказав Іван, — чоловік бувалий. Є в Білецьківці одна дівчина, ти її добре знаєш, слава, я тобі скажу, дівчина... Так ось я тут їй дещо накідав.

Матюшенко з подивом глянув на знякочилого на парника. Іван помявся, справляючись із хвилюваннями, витяг з кишені якийсь папірець.

— То послушай: Тобі на пам'ять, друг мій Лідо, Я хочу дещо написати,

наочи присуду, глянув на друга. — У кого це ти списав? — запитав Матюшенко.

— Отакоті, — обурився Іван, — за мого життя це мене бито.

— Сила! — сказав Федосій. — І повторив глухуватим басом: Живий, навіки немирний Комуністичний наш «Набат».

Іван розцвів від тієї похвали. І став знову тим самим Іваном Лагном, без якого не могла обійтися в Білецьківці жодна гулянка. І річ не в тім, що він грав на гармошці. Були в селі й інші гармоністи, але Іван любив, мабуть, найбільше. За веселу адачу, за витівки й жарти, за доброзичливість. Уже сама поява його на гулянці — напоялого, незмінно бадьорого, усміхненого — вибликала похваляння.

Іван довго вмишувався, притиснувшись до грудей свою пошарпану трирядку, перебігав, розминаючи пальці, по нлавішак і молоточку стріпував руслом чубом. А тоді припадав до гармошки шокую, ніби дослухався її співочого голосу. І вже за хвилину задалося, що мелодія всіля знадого вальсу «На сопках Маньчжурії» народжується сама по собі, без найкращих зусиль гармоніста, а то й поза його волею, пливе широко й вільно, пронизує терпкою печалю за солдатами, що полягли на отих ніколи небачених таємничих сопках.

Дівчата, підхоплені галантними навалерами, охоче йшли до танцю.

Хтось із хлопців, узявшись у бок і хвацько збивши набакір нашітета, пускався навприсядки, а за ним уже йшли інші, пикидаючи такі колінця, що небо було жарко...

...Про підпільну організацію довідався Іван від молодшого брата Василя. Довго, з почуттям незаслуженої образи, згадував той день. Мабуть, його так вважали базиліалом. Хлопці, що приходили до брата, вели себе досить дишно: тільки-но Іван появлявся в їхньому товаристві, будьякі розмови припинялися. Василь нудився часто відлучався, на розпитування щось невірно бубонів під ніс, а більше відмовчався. Та Івана провести було непростом: він тани застав молодшого брата на гарячому, коли той длубався в німецький гвинтівці.

— Ага, голубчику, — сказав Іван, — піймався. Василь огризнувся.

— Та ти не кин'яйся, — в сумом у голосі сказав Іван. — Давно бачу — кри-

біжну праці. Ми вас там знайдемо і прилучимо до діла». А до якого — не сказав. На прощання звелі підтримувати зв'язок з Валентиною Хорольською і Петром Кравченком. Ну, як ти знаєш, ми так і зробили. Пішли на бірку, взяли нас на склад підмітати дрір і чистити нартопелю. Якийсь здебільшого з Петром. Він і каже: «Хлопці, потрібна зброя. Де що попадеться, не минайте. Тільки Судьба обернеться. Тієї ж ночі ми й свиснули оцю штуку». Василь провів допозно по дулої труфлейної гемітєки.

— А як же вам вдалося переправитися на цей берег? — дивувався Іван.

— Отак і вдалося. Вода за ніч замерзла, та не дуже. Захопили ми довгезелі палиці і пішли через Дніпро. Лід утиняється — туди-сюди. Страшно! А такий пішли. До ранку встигли й назад повернутися.

— Наказав ти мені тут три мішини гренадів воєни, — розсердився Іван, — а про діло ні слова. Ти м'якни снажи тоном — с в селі підпільна організація?

— А ти листівки наші радянські читав?

— Ну, читав...

— А про звільнення війсьноволонених чув?

— Звісно.

— Отон-бо. І не спіши поперед батька в пекло. Примеж присягу, тоді про все й дізнаєшся.

Василь відвернувся, даючи тим самим зрозуміти, що на сьогодні розмова вичерпана. Іван навіть втрапив мову — оце так брату!

То вже сталося потім — і відверта розмова з Іваном Кравченком, і пам'ятні орочисті слова присяги.

Якось на білецьківські вечорниці прийшов Франц, німецький нухар з комендатури, і загорував щось нерозбірливе.

Хлопці піваком оточили свого гармоніста і спідлоба стежили за підпильним фашинством.

— Послухай, Франц, — раптом сказав Іван, — хочеш, я тебе навчу справжньої пісні? Про Гітлера.

— Хай Гітлер! — відповів Франц і незграбно підняв руку. Іван м'яко натиснув на білі гуздики:

Щеррий, ведрик, Гітлер-мошенник, За яку ласку забрав новбаску? Ще тобі мало — забрав і сало.

Поперек горла щоб тобі стало.

(Далі буде).

СПАРТАКІАДА:
УРОКИ, РОЗДУМИ, ПРОПОЗИЦІЇ

Підсумки участі збірної нашої області в VII Спартакіаді Української РСР і VII Спартакіаді народів СРСР не можуть радувати. Адже представники Кіровоградщини на республіканських спартакіадних фіналах зайняли останнє місце. Справа не тільки в цьому: в будь-яких змаганнях хтось повинен бути останнім. Становище кіровоградців оцінюється з урахуванням того, що вони значно знизили свою спортивну майстерність порівняно з попередньою, VI Спартакіадою України.

В И М І Р —
3 ПЕРШОГО ЕТАПУ

ЩОДО спортсменів міста Кіровограда, то вони на перший погляд, виступили непогано. З 595 очок, що їх записала на свій рахунок збірна команда області, 495 приписали спортсмени міста. Але тут є і «зворотний бік медалі». У фіналах VII Спартакіади республіки у 17-ти видах спорту взяло участь 190 спортсменів Кіровоградщини, 69 з них делегувало наше місто. Значить, на них і покладається основна відповідальність за невдалий виступ усієї команди.

Справді, команди з фехтування, велоспорту, руконого м'яча, кульової стрільби та баскетболу (чоловіки), укомплектовані в основному кіровоградцями, не принесли жодного залікового очка. І хоч спартакіада відходить в історію, її уроки сьогодні, і в найближчому майбутньому мають бути стимулом до серйозної перестройки роботи фізкультурних, комсомольських організацій, всієї спортивної громадськості по дальшому розширенню фізкультурного руху, по вихованню спортсменів високого класу.

Одним з головних недоліків, що призвели до невдалого виступу на спартакіаді, була робота без урахування перспективи, без погляду вперед. Сталося так, що багато спартакіадних питань, котрі слід було розв'язати за два-три роки до фіналів, вирішувалися (і то не завжди належним чином) поспіхом, перед самими фіналами.

Відомо, що в залі спартакіади входять очки, завоювані на республіканських спортивних іграх молоді і Всесоюзній спартакіаді школярів. І ось

уже тоді, після II спортивних ігор молоді і шкільної спартакіади, виявилися серйозні недоліки: Кіровоградщина по цих показниках займала сьоме місце серед дев'яти областей своєї групи. Про це доводиться нагадувати, щоб підкреслити: спартакіадний розгін слід починати задовго до фіналів. А першим проміжним фінішем, на якому секундоміри вже засікають час, будуть III спортивні ігри молоді 1981 року. Тож ми вважаємо своїм найпершим обов'язком спільно з комсомольськими організаціями добре підготуватися до цих ігор, добитися вагомого рахунку в залік наступної VIII Спартакіади республіки.

ВІСЬКОМ Кіровоградської міської Ради народних депутатів уже розглянуто питання про підготовку до республіканських спортивних ігор молоді. Затверджено положення про міську спартакіаду, в ході якої і повинні сформуватися сили, здатні принести успіх на республіканській арені.

Звичайно, міські спартакіади проводилися й раніше. Але швидше зазначу розширює обсяг змагань. Участь у ній беруть середні спеціальні навчальні заклади, спортивні клуби, вузи, дитячо-юнацькі спортивні школи, технічні училища. Кількість тих, хто пройде через спартакіадні старті, збільшуватиметься майже в 2,5 раза. У програму змагань додатково введено важку атлетику, класичну боротьбу, велоспорт, які є для Кіровоградщини обов'язковими спартакіадними видами.

Інша особливість нашої спартакіади. До стартів допускаються лише ті спортсмени, котрі у 1981

році за віком зможуть брати участь у республіканських спортивних іграх молоді.

Ще одна зміна. Колективом фізкультурні паравуються очки не тільки за зайняті місця, й за показані спортсменами результати на рівні майстра спорту, кандидата в майстри, першого розряду. Таким чином, стимулюється не тільки масовість, а й висока майстерність.

Спартакіада почалася — відбулися змагання з велоспорту. Вони показали, що наше прагнення розширити масштаби спартакіади віділюється в життя. Раніше в міських змаганнях з велоспорту не брали участі кооперативні і будівельні технікуми, технікум механізації сільського господарства. А тепер вони виставили свої команди. Поза конкурсом у змаганнях виступили велосипедисти Знам'янки та Олександрії.

Вже можна назвати перших лідерів спартакіади. Це — спортсмени машинобудівного технікуму, спортивного клубу «Зірка» і дитячо-юнацької спортивної школи № 3 міського. До речі, успіх учнів машинобудівного технікуму не випадковий. Чотирі роки тому в новому гуртожитку технікуму було створено велобазу, яка весь час поповнюється технічним устаткуванням, спортивним інвентарем і зараз є однією з найкращих у місті.

20 жовтня 350 юнаків і дівчат вийшли на дистанції легкоатлетичного кросу з нормативів ГПО. Залік команді принесуть лише спортсмени, які виконають нормативи на золотий значок ГПО.

На черзі — нові старті. І ми впевнені, що спартакіада значно поповнить ряди активістів фізкультурного руху, назве імена тих, хто гідно захищатиме спортивну честь міста на обласних і республіканських змаганнях.

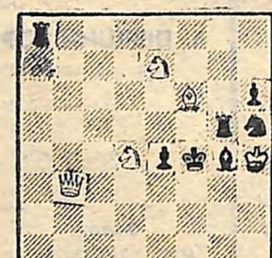
А. ПОДОЛСЬКИЙ,
голова Кіровоградського міського спорткомітету.

складену членом нашого клубу Станіславом Кириловим з міста Гайворона.

ФУТБОЛ

„ПОДІЛЛЯ“ —
„ЗІРКА“ — 0:0

Білі: Крh4; Фb3; Сf6; Кd4; Кe7.

Чорні: Крf4; Та8; Тg5; Сg4; Кh5; пп: e4; h6. Мат за два ходи.

Пропонуємо любителям шахів розв'язати задачу.

Господарі прагнули взяти реванш за поразку в першому колі. Але всі їхні намагання були марними. Гості захищалися досить чітко, а за найменшої нагоди гостро контратакували. Дев'яносто хвилин боротьби закінчилися нульовою нічиєю. Клуби зашкандили до свого активу по одному очку. На рахунок «Зірки» їх зараз сорок чотирьох.

В. о. редактора
В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.
На українською мовою.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотоласораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.